

התרומה פרק רביעי שקלים

קרבן

יג.

מסורת הש"ס

(א) צבא מלעז' ו' מ' מנחם
 ז' (ב) לעיל פ"ב הל"ב,
 (ג) מנחם סה"א, (ד) יומא כ"ב
 (ה) ב"ש"ס בב"ד דפיר
 חלמ' על המלכס,
 (ו) ירושלמי יומא פ"ג הל"ב
 (ז) ע"י בתוספתא פ"ב
 דליתא שם כחך לישנא וגו'
 שחקר כלן בעמקת לשון
 המוספתא וע"ש הש"ס

עין משפט

נר מצוה

מה א"י פ"ק ו'
 מאסורי מנחם
 הלכה ד'
 מו"ב מ"י פ"ק א'
 ממורה הל"ח:
 מו"ב ג' מ"י פ"ז מכל
 המקדש הל"ג:
 ובהשגות:
 א"ד מ"י שם הל"א:

נוסחת הבבלי

(א) רבין ורבי בון ס'
 והגבירי רבי אבין רליון
 ס' (ב) מתמיה כן
 שמואל ס':

הגהות הגר"א

[א] ה"ג ממן מנין על
 ההלכות נאמר וכו' דקין
 לזכרה ועל חל נאמר שם
 רשעי ירקב מ"ד כשיר
 דור ודור כל למנות עולין
 חל אומר וי"ל מ"ד מי
 שיהי צבאות דור מנה מה
 שגדור על מי נאמר וי"ל
 שכל עין קטין וחבירו בל"ב
 והוא ציומה פ"ג וי'
 הספרים משושים וע"י כס'
 מ"ח טעם מריות ועין
 כק"ע שיהיה הגמלה
 דיומה שם:

ציון ירושלים

הגורם בן לוי על השיר.
 ע"י תוספות וי"ע מ"ש כוח
 וע"י ש"ח (ה) אלא' סימן
 טו בהגהת בנו הרב שם:

תורה אור השלם

1. ואם כל בהמה טמאה
 אשר לא יקריבו מקנה
 קרבן ל' והעמיד את
 ובהמה לפני הבהמ'
 יקריב די א'
 2. והעריך הבהמ' אתה
 פ"ט טוב ובי' רע בערך
 הבהמ' בן ידיו:
 יקריב די ב'
 3. זכר צדיק לברכה
 ויש רשעים יקריב:
 משי"י י'

קיימא. טעמא דר"א דמתני' כד' שמואל: לא היא. עמ"ס: ולא דמי. ע"י פדיון כשנפל בה מוס: אלא הקדש דמי. דהיינו קדושת בדיק הדין: ואמרם יאול. וספיר
 קדש טעפות לגדי': להקריבו. לעולה לקיץ המזבח א"ל דכתיב בצקר: שאין לעוף פדיון. אף שנפל בו מוס כדליתא בתו': לפוס כן וכו'. לשיק' לר' לומר דעופות לא
 קדש מחמתיה אלא קדושת דמים: טעמא דכ"י מיה. טעמו דהך מנה דלמך אלא דמי המפרש נקבה לעולה ולאספ' איתו עושה חמורה: אלא דלמך צבאות ספס.
 שלא קרא עליו שם קרבן הראוי לו: וקשה דא' כפיז והעמיד והעריך. במה וכו' קרבן מה שהוא חס צבי העמדה והערכה דהא צביא דהך קרא כתיב והעמיד
 והעריך וכאן ממ"ז א"ל צבי העמדה והערכה או
 שאינו קדוש כלל או שהוא ענינו קרב למוזה: פ"ג
 יאול נקבה שבעולה. וה"פ אם הקדש נקבה
 לעולה הרי היא ראויה למנחם לשם שלמים: הרי
 הרובץ והנרבע. דמי בתוספתא פ"ק דתמורה
 דעושין תמורה ואינה ראויה להקריבה כלל: אלא.
 דומיא דטמאה ממש שאין במינה לאסוף
 עולה נקבה שיש במינה קרבן: פ"ג כהנא כתיב
 והעמיד והעריך. קיומא דתמורה דר"ל הוא כיון
 דקרא איירי בטמאה ממש לזכרה העמדה והערכה:
 הלבנה ה' מתני' משערין אם הלשעס וטמון
 שיעור ליינות ושמינס וטמנות שיעמיד
 זה השער לשלמי יום ולקוחין מהם הגזירין מה
 שזריבין צבאותו סכסו שפסקין א"ל מתיקין דמחם
 אין מוספין דמים ואם החל לקוחין לפי הוול:
 מקבל עליו למכר סלמות. ציומה קרי' טמון
 וצ"ל ענינים ומסויקת וזמס היו הגזירין מקדמינן
 מעות לחנוי ויהי התנוי מקבל עליו למכר יינות
 ושמינס וטמנות כל השנה ואם היו אז ומכריס על'
 שאין בקבלו והקריבו ועמדו ג' שאין לר' ליתן ד'
 שאין דהקדש קויה ככסף דכתיב ונתן הכסף וקס
 לו ואם קיבל לקסף ג' שאין בקבלו והחלו ועמדו ד'
 בקבל עומד ד' בקבל דל גרע מהדיוט דלא קי'
 אלא במשיכה: הפלעס לו. ואפילו משך הגזבר
 ונתן מעות אחריות על התנוי: אינו מקבל
 מוטווי. כלומר אין נחשין מעותיו על חנוי ואל
 וזה כהס א"ע"ס שקבלום מהגזבר: עד שיהי
 המזבח מרלס. שיעלה לרלון על המזבח הלך על
 התלפיה הסולת או שהמקין היו אחריותם על'
 התנוי: גמ' מיד היו מקבלין אם מוטוויס. דלא
 מיישין שיפסלו שכהניס וזיין הן:
 הדרן ערך פרק התרומה

הלבנה א' מתני' על החומות. ועל
 הלכות א' מתני' על החומות. ועל
 על הפייסוס. להורות דער גורול מ' כיה בעצור:
 זו ומי ב' כמפורס' במס' יומא: על הקוים.
 מוטוויס כפרה כגון זו חנה ויולדת מביאין
 קני מוכה דהיינו מוטוויס וכו' ונתניס מעמיסין
 לשפירות שצמקס והממונים על השפירות לוקחים
 המעות ומביאין בהן הקדש והיה לר' שימנה
 על זה חסך גדול ובקי דלמלכין במסכת אבות
 קייס ופסחי נדה הן הן גופי הלכות: שיהי
 פוסח דכייס וכו'. והוא מרדכי ללשן שעלה מן
 הגולה ומקרא כן שיהי צולל לשונות הרבה דכמפרש
 בגמל: על חולי מעיים. מפרש בגמל: חופר
 שיין. היה נקי בחפירות שחין דכמפרש בגמל
 היה ממנה לפסור שיחין כדני מיש מייס
 לעולי רגלים: גבי. כך שמו של הליס הכריח
 דכמפרש בגמל: על נעילת שערים. לעול השערים
 עברז ולפתחן בצקר: על הפקע. מפרש בגמ':
 כלל. כלי שיר ש' לו קול גדול לשון חלליה אוניו
 ימנל' כלע"י וכשהיו שומעין קולו היו הלויס
 מתחילין בשיר: על השיר. להחיל את השיר
 וכשהיו מסיים היו כולן ממיינין: ציט גרמו וכו'.
 כולה מפרש בגמל: גמ' כשיר דור ודור כל'
 למות. שא' אפשר אפלו המכריס היו ממונים
 בכל זמן הדין דבכל דור דור היו שומעים הממונים
 לכן פירש דלוח' הכשרים שכל מינוי ומינוי מנה
 התנה במשמנו: מי שיהי אפלו דודור. כעל
 ישראל מן הגולה מנה חומן שיהי דודור ולא כל
 הממונים שיהי בזמן הדין: על כולן אומר וכו'.
 אהא דמן כפ"ג דיומא בית גרמו לא רל' לעל נחם הפנים בית אטניסין לא
 רל' ללמד וכו' והנהיג בין לוי היה יודע פרק כשיר ולא כלה ללמדו בן קמלר לא רל' ללמד
 על מעשה הכתב ועל האחרונים הוא אומר שם רשעים ירקב וקאמר דלמ"ז דכשרים מנה התנא א"כ ע"כ לומר דלף בית גרמו וזית
 אטניסין היו כשרים שהיה מנה התנא חומן כלן ושם רשעים ירקב אכן קמלר לחוריה קאי: על כולן אהא אומר שם רשעים ירקב. אפילו על בית גרמו: על כן קטין וחבירו.

הלבנה א' מתני' על החומות. ועל
 הלכות א' מתני' על החומות. ועל
 על הפייסוס. להורות דער גורול מ' כיה בעצור:
 זו ומי ב' כמפורס' במס' יומא: על הקוים.
 מוטוויס כפרה כגון זו חנה ויולדת מביאין
 קני מוכה דהיינו מוטוויס וכו' ונתניס מעמיסין
 לשפירות שצמקס והממונים על השפירות לוקחים
 המעות ומביאין בהן הקדש והיה לר' שימנה
 על זה חסך גדול ובקי דלמלכין במסכת אבות
 קייס ופסחי נדה הן הן גופי הלכות: שיהי
 פוסח דכייס וכו'. והוא מרדכי ללשן שעלה מן
 הגולה ומקרא כן שיהי צולל לשונות הרבה דכמפרש
 בגמל: על חולי מעיים. מפרש בגמל: חופר
 שיין. היה נקי בחפירות שחין דכמפרש בגמל
 היה ממנה לפסור שיחין כדני מיש מייס
 לעולי רגלים: גבי. כך שמו של הליס הכריח
 דכמפרש בגמל: על נעילת שערים. לעול השערים
 עברז ולפתחן בצקר: על הפקע. מפרש בגמ':
 כלל. כלי שיר ש' לו קול גדול לשון חלליה אוניו
 ימנל' כלע"י וכשהיו שומעין קולו היו הלויס
 מתחילין בשיר: על השיר. להחיל את השיר
 וכשהיו מסיים היו כולן ממיינין: ציט גרמו וכו'.
 כולה מפרש בגמל: גמ' כשיר דור ודור כל'
 למות. שא' אפשר אפלו המכריס היו ממונים
 בכל זמן הדין דבכל דור דור היו שומעים הממונים
 לכן פירש דלוח' הכשרים שכל מינוי ומינוי מנה
 התנה במשמנו: מי שיהי אפלו דודור. כעל
 ישראל מן הגולה מנה חומן שיהי דודור ולא כל
 הממונים שיהי בזמן הדין: על כולן אומר וכו'.
 אהא דמן כפ"ג דיומא בית גרמו לא רל' לעל נחם הפנים בית אטניסין לא
 רל' ללמד וכו' והנהיג בין לוי היה יודע פרק כשיר ולא כלה ללמדו בן קמלר לא רל' ללמד
 על מעשה הכתב ועל האחרונים הוא אומר שם רשעים ירקב וקאמר דלמ"ז דכשרים מנה התנא א"כ ע"כ לומר דלף בית גרמו וזית
 אטניסין היו כשרים שהיה מנה התנא חומן כלן ושם רשעים ירקב אכן קמלר לחוריה קאי: על כולן אהא אומר שם רשעים ירקב. אפילו על בית גרמו: על כן קטין וחבירו.

תקלין חרותין
 ר"ש מיד וכו'. דלא מיישין שיפסלו שכהניס וזיין הן:
 הדרן ערך פרק התרומה פרק רביעי
 מתני' אלו הן הממונים וכו'. לשון רבינו הגאון. כולם נקראו ע"ש הראשון וכן במלכים
 פירש' ואינכין ומלכי דק' וממ"ס במנחות מרדכי. וירושלמי בפסחם הלכות: הפייסוס.
 להורות דער גורול מ' כיה בעצור: פקייס. כגון זו חנה ויולדת
 מוטוויס כפרה כגון זו חנה ויולדת מביאין
 קני מוכה דהיינו מוטוויס וכו' ונתניס מעמיסין
 לשפירות שצמקס והממונים על השפירות לוקחים
 המעות ומביאין בהן הקדש והיה לר' שימנה
 על זה חסך גדול ובקי דלמלכין במסכת אבות
 קייס ופסחי נדה הן הן גופי הלכות: שיהי
 פוסח דכייס וכו'. והוא מרדכי ללשן שעלה מן
 הגולה ומקרא כן שיהי צולל לשונות הרבה דכמפרש
 בגמל: על חולי מעיים. מפרש בגמל: חופר
 שיין. היה נקי בחפירות שחין דכמפרש בגמל
 היה ממנה לפסור שיחין כדני מיש מייס
 לעולי רגלים: גבי. כך שמו של הליס הכריח
 דכמפרש בגמל: על נעילת שערים. לעול השערים
 עברז ולפתחן בצקר: על הפקע. מפרש בגמ':
 כלל. כלי שיר ש' לו קול גדול לשון חלליה אוניו
 ימנל' כלע"י וכשהיו שומעין קולו היו הלויס
 מתחילין בשיר: על השיר. להחיל את השיר
 וכשהיו מסיים היו כולן ממיינין: ציט גרמו וכו'.
 כולה מפרש בגמל: גמ' כשיר דור ודור כל'
 למות. שא' אפשר אפלו המכריס היו ממונים
 בכל זמן הדין דבכל דור דור היו שומעים הממונים
 לכן פירש דלוח' הכשרים שכל מינוי ומינוי מנה
 התנה במשמנו: מי שיהי אפלו דודור. כעל
 ישראל מן הגולה מנה חומן שיהי דודור ולא כל
 הממונים שיהי בזמן הדין: על כולן אומר וכו'.
 אהא דמן כפ"ג דיומא בית גרמו לא רל' לעל נחם הפנים בית אטניסין לא
 רל' ללמד וכו' והנהיג בין לוי היה יודע פרק כשיר ולא כלה ללמדו בן קמלר לא רל' ללמד
 על מעשה הכתב ועל האחרונים הוא אומר שם רשעים ירקב וקאמר דלמ"ז דכשרים מנה התנא א"כ ע"כ לומר דלף בית גרמו וזית
 אטניסין היו כשרים שהיה מנה התנא חומן כלן ושם רשעים ירקב אכן קמלר לחוריה קאי: על כולן אהא אומר שם רשעים ירקב. אפילו על בית גרמו: על כן קטין וחבירו.

תקלין חרותין
 ר"ש מיד וכו'. דלא מיישין שיפסלו שכהניס וזיין הן:
 הדרן ערך פרק התרומה פרק רביעי
 מתני' אלו הן הממונים וכו'. לשון רבינו הגאון. כולם נקראו ע"ש הראשון וכן במלכים
 פירש' ואינכין ומלכי דק' וממ"ס במנחות מרדכי. וירושלמי בפסחם הלכות: הפייסוס.
 להורות דער גורול מ' כיה בעצור: פקייס. כגון זו חנה ויולדת
 מוטוויס כפרה כגון זו חנה ויולדת מביאין
 קני מוכה דהיינו מוטוויס וכו' ונתניס מעמיסין
 לשפירות שצמקס והממונים על השפירות לוקחים
 המעות ומביאין בהן הקדש והיה לר' שימנה
 על זה חסך גדול ובקי דלמלכין במסכת אבות
 קייס ופסחי נדה הן הן גופי הלכות: שיהי
 פוסח דכייס וכו'. והוא מרדכי ללשן שעלה מן
 הגולה ומקרא כן שיהי צולל לשונות הרבה דכמפרש
 בגמל: על חולי מעיים. מפרש בגמל: חופר
 שיין. היה נקי בחפירות שחין דכמפרש בגמל
 היה ממנה לפסור שיחין כדני מיש מייס
 לעולי רגלים: גבי. כך שמו של הליס הכריח
 דכמפרש בגמל: על נעילת שערים. לעול השערים
 עברז ולפתחן בצקר: על הפקע. מפרש בגמ':
 כלל. כלי שיר ש' לו קול גדול לשון חלליה אוניו
 ימנל' כלע"י וכשהיו שומעין קולו היו הלויס
 מתחילין בשיר: על השיר. להחיל את השיר
 וכשהיו מסיים היו כולן ממיינין: ציט גרמו וכו'.
 כולה מפרש בגמל: גמ' כשיר דור ודור כל'
 למות. שא' אפשר אפלו המכריס היו ממונים
 בכל זמן הדין דבכל דור דור היו שומעים הממונים
 לכן פירש דלוח' הכשרים שכל מינוי ומינוי מנה
 התנה במשמנו: מי שיהי אפלו דודור. כעל
 ישראל מן הגולה מנה חומן שיהי דודור ולא כל
 הממונים שיהי בזמן הדין: על כולן אומר וכו'.
 אהא דמן כפ"ג דיומא בית גרמו לא רל' לעל נחם הפנים בית אטניסין לא
 רל' ללמד וכו' והנהיג בין לוי היה יודע פרק כשיר ולא כלה ללמדו בן קמלר לא רל' ללמד
 על מעשה הכתב ועל האחרונים הוא אומר שם רשעים ירקב וקאמר דלמ"ז דכשרים מנה התנא א"כ ע"כ לומר דלף בית גרמו וזית
 אטניסין היו כשרים שהיה מנה התנא חומן כלן ושם רשעים ירקב אכן קמלר לחוריה קאי: על כולן אהא אומר שם רשעים ירקב. אפילו על בית גרמו: על כן קטין וחבירו.